

2. Det blie grål och ej förnust,
Jämt at tankan spanna,
Sinnet bdr och ha sin lust,
Eåt of winet (blet) kånna ::

3. Följom våre Gåders lag,
Uti bästa måtta,
Sen de låst til sjunde dag,
Så drucko de i åtta ::

4. Tiden som med of nu går,
Kommer ej tillbaka,
Eåt of och vår lefnads vår
Midt i åldren smaka ::

5. Drickom nu i must och mærg
Alt hwad of kan trycka,
Önkom alla Kopparberg
Framgång, trefnad, lycka ::

6. Nog fins tid för bråk och strid,
Dro, släp och möda,
Nu är winet (blets) glada tid,
Eörsta må de döda. ::

GS 556

Syra Rna och Lustiga
Druckes = Wisor

Den Första:

När jag bdr ut mit hus ic.

Den Andra:

Nel; mine wänner Drickom i dag ic.

Den Tredje:

Sjungen högt, at skog och berg
och dalar swara ic.

Den Fjerde:

Gäster samloms Fring vår bål ic.

Alla fyra sjungas på sin bekanta ton.

Sahlun, 1804.

Tryckt hos Pehr Ol. Arma

Köstar i Kist.

När jag bärs ur mit hus :,:
Och min begrafning firas
Skal med Cyresser firas :,:
Min Glasfa och mit Krus
Skålm den som bjuder til
Uppå mit Fislåf fästa,
För än jag sjelf får fresta :,:
At dricka honom til, ty jag ej bär :,:
Fast lida för :,:
At jag nu bär :,:
Nej Bröder bär
Jag är likväl Er nästa :,:
Betänken hvad Ni gör.

2.

Sått Er uti mit tall :,:
Jag vet väl hvad som förtäres
Och dit som jag nu bäres :,:
Blir smått om dropparna
Ja vid tartarens strand :,:
Der finnes nog af watten
Som dricks utur hatten :,:
Och åfwen utur hand.

Men

Men watten war :,:
I alla dar :,:
Ju för en Karl
Som bättre har :,:
Blott för at sälja tratten
Så lärde jag af Jar.

3.

Hör Bröder jag Er ber :,:
Och af Er wänstap hoppas,
At hela Liket doppas :,:
I bålen som Ni ser
Som swampen skal jag då :,:
Den fasten i mig suga :,:
Som i min mörka stuga :,:
Ej mera stå at få.
Och risten sen :,:
Uppå min sten :,:
Här hwilar ben
Som tillhör en :,:
Som gärna sop och truga
At supa hwar och en.

4.

Swär gång Ni mins det då
Slås Bränwin uti Glaskan :,:
Och fått den uti askan

3

I spisen som der står :,:
Så där då wet jag wist
Swär gång jag går at spöka
Allid skal henne söka :,:
Presist der hon stod sist
Ehemer min Bror :,:
För at man tror :,:
De döda hör,
I Oristens Chor :,:
Förutan at besöka :,:
Den jord där drufwan gror.

Den Andra:

Nej; mine wänner, drickom i dag,
Kanske til morgon wi stupe i grafwen;
Ödet ju håller sin ewiga lag
Så hemlig för Kungen, som slafwen.
I Bröder, den törstig til ewighet går,
Har sjelfwe prospecten af Himmelen swär;
Förgäfwes han söker en lästande tår,
Sen lastad är wandrings-slafwen.

Skål låra Bror, medan Bålen är het,
Ad hur hon frögdar min törstiga tunga;
Nu kommer andan at blifwa Poet,
Ni hör mig båd läsa och sjunga.

Hur.

Hurra samrat, se nu fylles dit glas,
Med buller och bång, och med rop och med ras;
Låt Gubbarne sucka åt våra talas,
De skrattade woro de unga.

Lömmen nu glasen och sköten Er sång;
Dricka hvar en för sin hurtiga slicka.
Besinna det händer oss alla en gång
Att ej kunna älska och dricka.
Slå i både bröddrens och systarnes stål;
En stål som ej dricker så mycket han tål,
Den sist af oss stupar må trofva vår bål,
Så böra sig Bröderna slicka.

Den Tredje:

Sjungen högt
Att stog och berg och balar swara,
Drick du trögt,
Du som wil lyxmel wara;
Glad och ung,
Jag låter Gubbar gråta,
Blott det wåta,
Oss skal båta,
Gosse, drick och sjung.

Rling,

Rling, Rlang, Rling!
Se där hur spöda Bölen söker,
Drick i ring,
Jag dricker — mån det söker?
Strunt, min son!
Och skratta liksom statan,
Sof på gatan
Ella Matan
Och stig up på tån.

Rock et glas,
Jag känner hela jorden hvimlar,
Drick med fas
Och glöm båd jord och himlar.
Wårdens stål
Och vår wårdinnas dral
Denna låra,
Skal jag bära
Intil lifwets mål.

Den Sjerde:

Gäster samloms fring vår bål
Låt oss grillar dränka,
Ho är den som ständigt tål,
Låsa, grubbla, tänka. :;

2. Det